



Szókimondó - Kettészakadt ország?

2013 január 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

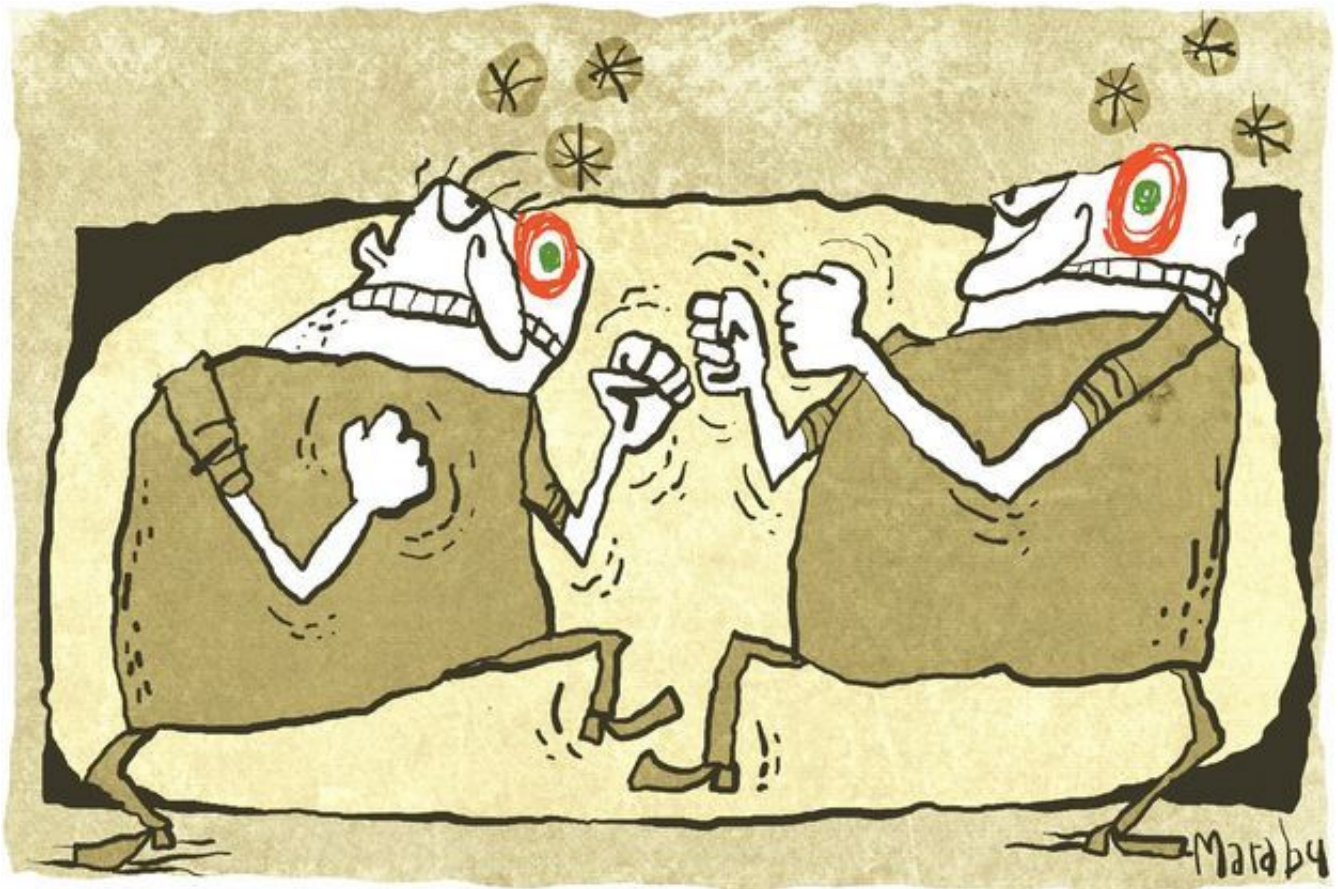
Mint mindenben, ebben is szélsőségesen túloz a mai ellenzék. Amit a bolsevista-náci diktatúra hamisító, elfogult szellemtelenségét?l örökölt. Mindmáig.

Tudjuk, kibékíthetetlenek az ellentétek az úgynevezett jobboldal és baloldal, a nemzeti elkötelezettség?ek, és a mit

tudom én minek nevezzem, balliberenty?k között, ezt azonban egy egész országra és egy egész népre kiterjeszteni trottyant agyvel?tlenségre vall.

E kérdéssel nem is akartam foglalkozni, de a minap valami történelmi analfabéta azt rittyentette bele az éterbe, hogy Magyarország 1100 éve ketté van szakítva. Amely téveszme nekem egy Karinthy-poént juttatott az eszembe. Lukács György prehistorikus korából, vagyis marxista el?tti id?kb?l Ady Endrét megsemmisítend? oly módon, hogy Balázs Bélát akarta a helyébe magasztosítani. Ezért írt egy könyvet „Balázs Béla és akinek nem kell” címmel. Erre mondta Karinthy, hogy Lukács György kettéosztotta a világot, Balázs Bélára és mindazokra, akiknek nem kell. Magyarország szétszakítottsága körülbelül hasonló arányú.

A végzetes és kibékíthetetlen megosztottság, ellentét egy töpörty?nyi, féktelen, nyüzsgönc, sz?k, balpolitikai ficánkodó s magyargy?löl? csoport és az épesz?, jóézés? túlnyomó többség között feszeng. Ami politikai espumisannál (bélszélhajtóval) megoldható. De err?l majd kés?bb. Most az abszurd történelemhamisítással óhajtok foglalkozni.



A marxista-moszkovita történetírás összemosta a különbségeket, nem differenciált sohasem a múlt értékelésében. Noha azok sorsdönt?en fontosak. A múlt és a jelenbéli ellentétek sem moshatók össze. Nem azonosíthatóak. (Lásd Kornis Mihály: „Ti sohasem fogtok tudni úgy gy?lölni minket, ahogyan mi gy?lölünk titeket.”) Mert a történelmi múlt legvadabb eseményeiben sem volt soha szó végzetes kettészakadásról. Ahogyan azt a mi balliberális Mórckánk elképzeli. Az Árpád-korban az István király és a Koppány, Vata, illetve a Vazul-féle ellentétek a hatalomgyakorlásért folytak, de a voltaképpen szentistváni eszményt a megvakított Vazul leszármazottjai valószínűsítették meg! Tehát az „ellenzék”. Mert mindkét csoportosulás a magyar érdekeket óhajtotta szolgálni. Hol volt ott végzetesen kettészakadt, megosztott ország? Sz?k érdekcsoportok Európában szokványos harcát végzetes nemzeti kettészakítottsággá fölpruttyantani? Náci-bolsi balliberális történelmi tudatlanság.

A kuruc–labanc ellentét eltúlzása ugyancsak téveszme. Mert mindkét mozgalom a magyarság érdekeit akarta szolgálni, csak másféleképpen. Közös nemzeti elkötelezettségük az 1711-es szatmári békében kulminálódott. Károlyi Sándor, Rákóczi kuruc hadvezére és Pálffy János Habsburg királyi labanc tábornok álltak egymással szemben, azzal a paranccsal, hogy irtsák ki egymást az utolsó emberig. Ha a labanc Pálffy a parancsot végrehajtja, több tízezer életer?s magyar pusztul. Ehelyett a labanc és a kuruc, de mindkett? magyar, olyan békét kötött, mintha a bécsi hadsereg vesztese volna el a háborút. Vagyis a végzetes ellentétb?l a magyarság érdeke

érvényesült, jött ki gy?ztesen.

Ugyancsak történelmi pöccseteg-ökörtség 1867 és a kiegyezés lenullázása. A 67-es és a 48-as párt korántsem állt szemben egymással végzetesen, nem szakították ketté az országot, mert a kiegyezés hívei azt vallották: „1867-en keresztül 1848-ért”. És a parlamentben szidták ugyan egymást, de mégis együtt építették föl az országot tévedések és hibák ellenére. Csak egy adat: 1910-re kétszáz év óta el?ször került a magyarság többségbe a Kárpát-medencében a soknemzetiség? kisebbséggel szemben. Az egyéb elképeszt? fejl?désr?l nem is szólva.

Nos, tehát a mai, szemben álló táborok között elképzelhetetlen bárminem? együttm?ködés, mert mindkét tábor végzetesen mást akar. És a nemzeti akaratnak jottányit sem szabad engednie, mert akkor elveszett az ország.

Szalay Károly - demokrata.hu



Ajánló